

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การสำรวจปัญหาในกระบวนการเรียนการสอนรายวิชาระเบียบวิธีวิจัยทางธุรกิจ (BA209) มหาวิทยาลัยพายัพ จังหวัดเชียงใหม่ มีการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการศึกษาในครั้งนี้ โดยได้นำเสนอเป็น 4 ตอน ดังนี้คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับระดับปัญหาของการเรียนในวิชา BA209

ตอนที่ 3 ประเด็นปัญหาและข้อเสนอในการแก้ปัญหาในกระบวนการเรียนรายวิชา BA209

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์กลุ่ม (Focus Group)

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

ในการจัดเก็บข้อมูลได้ดำเนินการจัดเก็บข้อมูลจากประชากรทั้งหมด จำนวน 254 แต่ในการลงพื้นที่สามารถเก็บแบบสอบถามกลับมา และตรวจสอบเฉพาะฉบับที่สมบูรณ์ ได้จำนวน 176 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 69.30 ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนร้อยละของนักศึกษาจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	41	23.30
หญิง	135	76.70
รวม	176	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 76.70 และเป็นเพศชายจำนวน 41 คนคิดเป็นร้อยละ 23.30

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนร้อยละของนักศึกษาจำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา

ชั้นปีที่ศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ชั้นปีที่1ต่อเนื่อง	53	30.10
ชั้นปีที่2ต่อเนื่อง	35	19.90
ชั้นปีที่2ปกติ	2	1.10
ชั้นปีที่3ปกติ	12	6.80
ชั้นปีที่4ปกติ	70	39.80
อื่นๆ	4	2.30
รวม	176	100.00

จากตารางที่ 4.2 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 หลักสูตรปกติ จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 39.80 รองลงมา ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 หลักสูตรต่อเนื่อง จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 30.10 และ จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 19.90 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนร้อยละของนักศึกษาจำแนกตามคณะและภาควิชาที่ศึกษา

ภาควิชาที่ศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
คณะบริหารธุรกิจ		
สาขาบริหารทรัพยากรมนุษย์	32	18.20
สาขาการตลาด	23	13.10
สาขาเลขานุการ	5	2.80
สาขาการจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยว	23	13.10
สาขาการจัดการ	42	23.80
คณะบัญชีการเงินและการธนาคาร	51	29.00
รวม	176	100.00

จากตารางที่ 4.3 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นนักศึกษาคณะวิชาบัญชีการเงินและการธนาคาร มากที่สุดจำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 29.00 รองลงมา เป็นนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ สาขาภาควิชาการจัดการ จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 23.90 และ สาขาบริหารทรัพยากรมนุษย์ จำนวน 32 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 18.20 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA)

จำนวน	ต่ำสุด	สูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
176	1.29	4.00	2.53	0.60

จากตารางที่ 4.4 พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA) เท่ากับ 2.53 โดยมีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA) ต่ำสุดเท่ากับ 1.29 และมีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA) สูงสุดเท่ากับ 4.00

ตารางที่ 4.5 แสดงภาพรวมของความเห็นเกี่ยวกับสภาพของปัญหาในการเรียนวิชา BA209

ปัญหาในการเรียนวิชา BA.209	จำนวน	ร้อยละ
มีปัญหามาก	14	8.00
มีปัญหามากกลาง	126	71.60
มีปัญหาน้อย	27	15.30
ไม่มีปัญหาเลย	9	5.10
รวม	176	100.00

จากตารางที่ 4.5 พบว่านักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 176 คน มีความเห็นว่าสภาพการเรียนในวิชา BA209 มีปัญหาระดับปานกลาง จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 71.60 ซึ่งมีจำนวนมากที่สุด รองลงมามีปัญหาในการเรียนวิชา BA209 ในระดับน้อย จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 15.30

ตารางที่ 4.6 แสดงการประเมินปัญหาในกระบวนการเรียนวิชาระเบียบวิธีวิจัยทางธุรกิจ BA209 แยกตามสภาพปัญหา

รายการประเมิน	เป็นปัญหา		ไม่เป็นปัญหา	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ปัญหาในการหาหัวข้อวิจัย	73	41.50	103	58.50
2. ปัญหาของสมาชิกในกลุ่ม	61	34.70	115	65.30
3. ปัญหาการค้นหาข้อมูล	102	58.00	74	42.00
4. ปัญหาจากตัวนักศึกษา	59	33.50	117	66.50

ตารางที่ 4.6 (ต่อ) แสดงการประเมินปัญหาในกระบวนการเรียนวิชาระเบียบวิธีวิจัยทางธุรกิจ BA209 แยกตามสภาพปัญหา

รายการประเมิน	เป็นปัญหา		ไม่เป็นปัญหา	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
5. ปัญหาเนื่องจากเวลาไม่พอ	90	51.10	86	48.90
6. ปัญหาจากลักษณะวิชา	33	18.80	143	81.30
7. ปัญหาจากอาจารย์ผู้สอน	13	7.40	163	92.60
8. ปัญหาจากการเขียนรายงาน	70	39.80	106	60.20
9. ปัญหาอื่นๆ	7	4.00	169	96.00

จากตารางที่ 4.6 พบว่านักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม มีปัญหาในการเรียนวิชา BA209 มากที่สุดในประเด็นของการค้นหาข้อมูลจำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 58.00 รองลงมาได้แก่ ปัญหาเนื่องจากเวลาไม่พอ คิดเป็นร้อยละ 51.10 ส่วน และปัญหาในการหาหัวเรื่องวิจัย คิดเป็นร้อยละ 41.50 ตามลำดับ ส่วนด้านที่มีปัญหาน้อยที่สุดได้แก่ ปัญหาจากอาจารย์ผู้สอนจำนวน 13 คนคิดเป็นร้อยละ 7.40 ในด้านปัญหาอื่นๆ ส่วนใหญ่เป็นปัญหาอันเนื่องมาจากตัวผู้เรียน เช่น ปัญหาสุขภาพจำนวน 4 ราย และปัญหาเวลาเรียนที่เข้าเกินไป (คาบเรียน 8.00 น.) จำนวน 3 ราย

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับระดับปัญหาของการเรียนในวิชา BA209

ในตอนที่ 2 จะเป็นการสำรวจสภาพของปัญหาลงในรายละเอียดแต่ละประเด็น ซึ่งประกอบไปด้วยประเด็นปัญหาหลัก 8 ด้าน คือ 1.ปัญหาในการหาหัวเรื่องวิจัย 2.ปัญหาของสมาชิกในกลุ่ม 3.ปัญหาการค้นหาข้อมูล 4.ปัญหาจากตัวนักศึกษา 5.ปัญหาเนื่องจากเวลาไม่พอ 6.ปัญหาจากลักษณะวิชา 7.ปัญหาจากอาจารย์ผู้สอนและ 8.ปัญหาจากการเขียนรายงาน ดังรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 4.7 แสดงระดับปัญหาในกระบวนการเรียนในวิชา BA209 ด้าน ปัญหาหัวข้อวิจัย

ปัญหาและประเด็น	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความหมาย
1. หัวข้อไม่ตรงกับความสนใจ	1.96	1.30	เป็นปัญหาน้อย
2. ไม่สามารถหาหัวข้อที่สนใจได้	2.04	1.35	เป็นปัญหาน้อย
รวม	2.00	1.20	เป็นปัญหาน้อย

จากตารางที่ 4.7 พบว่า นักศึกษามีปัญหาในประเด็นการหาหัวเรื่องวิจัย โดยนักศึกษาไม่สามารถหาหัวข้อที่สนใจได้ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.04

ตารางที่ 4.8 แสดงระดับปัญหาในกระบวนการเรียนในวิชาระเบียบวิธีวิจัย BA209 ด้านปัญหาของ สมาชิกในกลุ่ม

ปัญหา	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความหมาย
1. จำนวนสมาชิกในกลุ่มมากเกินไป	1.35	1.33	เป็นปัญหาน้อยที่สุด
2. การแบ่งงานไม่ตรงกับความต้องการและความถนัดของนักศึกษา	2.05	1.31	เป็นปัญหาน้อย
3. การแบ่งงานไม่ยุติธรรม	1.91	1.40	เป็นปัญหาน้อย
รวม	1.77	1.12	เป็นปัญหาน้อย

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ปัญหาในด้านสมาชิกในกลุ่ม นักศึกษามีปัญหาในประเด็นเกี่ยวกับการแบ่งงานซึ่งไม่ตรงกับความต้องการและความถนัดของนักศึกษามากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.05 ตามด้วยปัญหาที่รู้สึกว่าการแบ่งงานกันภายในในกลุ่มขาดความยุติธรรม ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.91 ซึ่งจากข้อมูลพบว่า การแบ่งงานภายในกลุ่มอาจไม่เท่าเทียมกันซึ่งอาจสัมพันธ์กับการแบ่งงานที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการและความถนัดของสมาชิกในกลุ่ม

ตารางที่ 4.9 แสดงระดับปัญหาในกระบวนการเรียนในวิชาระเบียบวิธีวิจัย BA209 ด้านปัญหาการสืบค้นข้อมูล

ปัญหาและประเด็น	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความหมาย
1. ความหลากหลายของแหล่งข้อมูล	2.69	1.14	เป็นปัญหาปานกลาง
2. เทคนิคการสืบค้น	2.59	1.11	เป็นปัญหาปานกลาง
3. เทคโนโลยีที่ใช้ในการสืบค้นมีไม่เพียงพอ	2.08	1.16	เป็นปัญหาปานกลาง
4. วิธีการสืบค้นยากเกินไป	2.27	1.17	เป็นปัญหาน้อย
5. ข้อมูลที่ได้ไม่ตรงกับความต้องการ	2.47	1.30	เป็นปัญหาน้อย
6. ขาดประสบการณ์ในการใช้ระบบสืบค้น	2.88	1.38	เป็นปัญหาปานกลาง
7. ระบบสืบค้นช้า ไม่ทันกับความต้องการ	2.32	1.23	เป็นปัญหาน้อย
รวม	2.47	0.91	เป็นปัญหาน้อย

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ปัญหาในด้านการสืบค้นข้อมูล นักศึกษามีปัญหาในประเด็นของการขาดประสบการณ์ในการใช้ระบบสืบค้นมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.88 ตามมาด้วยความหลากหลายของแหล่งข้อมูล ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของปัญหาเท่ากับ 2.69 จากการศึกษาพบว่า นักศึกษาเห็นว่าตนขาดประสบการณ์ในการใช้ระบบสืบค้น ตลอดจนขาดเทคนิคการสืบค้น รวมทั้งความหลากหลายของแหล่งข้อมูลล้วนเป็นปัญหาในการเรียนการสอนวิชาการระเบียบวิธีวิจัยทางธุรกิจ

ตารางที่ 4.10 แสดงระดับปัญหาในกระบวนการเรียนในวิชา BA209 ด้านปัญหา
จากตัวนักศึกษา

ปัญหาและประเด็น	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความหมาย
1. เรียนไม่ค่อยรู้เรื่อง	2.38	1.26	เป็นปัญหาน้อย
2. ท้อแท้เบื่อหน่ายต่อการเรียน	2.03	1.31	เป็นปัญหาน้อย
3. ขาดเรียนบ่อย	1.55	1.37	เป็นปัญหาน้อย
4. ไม่ค่อยได้ร่วมทำกรบ้านและรายงาน	1.32	1.21	เป็นปัญหาน้อยมาก
5. มีทัศนคติไม่ดีต่อตัวผู้สอน	.65	1.00	ไม่เป็นปัญหาเลย
6. สมองรับข่าวสารเรื่องราวได้ช้า	1.73	1.38	เป็นปัญหาน้อย
7. ทำงานระหว่างเรียน	1.20	1.47	เป็นปัญหาน้อยมาก
8. มีปัญหาด้านสุขภาพ	1.07	1.35	เป็นปัญหาน้อยมาก
9. เรียนไม่ค่อยทันเพื่อน	1.47	1.36	เป็นปัญหาน้อยมาก
10. เพื่อนชวนคุยมากทำให้เรียนไม่รู้เรื่อง	1.51	1.26	เป็นปัญหาน้อย
รวม	1.49	1.29	เป็นปัญหาน้อย

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ปัญหาในด้านตัวนักศึกษา นักศึกษามีปัญหาในประเด็นการเรียนไม่ค่อยรู้เรื่องมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.38 ตามด้วยปัญหาเกี่ยวกับความท้อแท้เบื่อหน่ายต่อการเรียน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของปัญหาเท่ากับ 2.03 จากข้อมูลพบว่า นักศึกษาเห็นว่า การเรียนไม่รู้เรื่องในวิชาการระเบียบวิธีวิจัยทางธุรกิจเป็นปัญหาในการเรียนและต่อเนื่องไปถึงความท้อแท้เบื่อหน่ายต่อการเรียนในวิชานี้ด้วยเช่นกัน

ตารางที่ 4.11 แสดงระดับปัญหาในกระบวนการเรียนในวิชาระเบียบวิธีวิจัยทางธุรกิจ BA209 ด้านปัญหาเรื่องเวลา

ปัญหาและประเด็น	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความหมาย
1 ปริมาณงานมากไปไม่เหมาะกับเวลาที่ให้	2.69	1.18	เป็นปัญหাপานกลาง
2 นักศึกษาให้เวลากับการทำวิจัยน้อยเกินไป	2.52	1.19	เป็นปัญหাপานกลาง
รวม	2.60	1.19	เป็นปัญหাপานกลาง

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ปัญหาในด้านเงื่อนไขเวลา นักศึกษามีปัญหาในประเด็นที่ว่า ปริมาณงานมากไปไม่เหมาะกับเวลาที่ให้ใน 1 ภาคเรียนมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.69 ตามด้วยปัญหาที่นักศึกษาก็มีเวลาในการทำวิจัยน้อยเกินไป ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของปัญหาเท่ากับ 2.52 จากข้อมูลพบว่า นักศึกษารู้สึกว่าปริมาณงานในวิชาระเบียบวิธีวิจัยทางธุรกิจมีมากไปไม่เหมาะกับเวลาที่ให้ นอกจากนั้นตัวนักศึกษาก็ให้เวลากับการทำวิจัยน้อยเกินไป ซึ่งถือว่าเป็นปัญหาสำหรับการเรียนการสอนในวิชานี้

ตารางที่ 4.12 แสดงระดับปัญหาในกระบวนการเรียนในวิชาระเบียบวิธีวิจัยทางธุรกิจ BA209 ด้านปัญหาจากลักษณะของวิชา

ปัญหาและประเด็น	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความหมาย
1 มีจำนวนนักศึกษาในชั้นมากเกินไป	1.50	1.25	เป็นปัญหาน้อยมาก
2 การทำรายงานกลุ่มมีจำนวนสมาชิกมากเกินไป	1.29	1.30	เป็นปัญหาน้อยมาก
3 ห้องเรียนมีเสียงรบกวน	1.49	1.21	เป็นปัญหาน้อยมาก
4 บรรยากาศห้องเรียนไม่เอื้อต่อการเรียน	1.70	1.32	เป็นปัญหาน้อย
5 เวลาเรียนไม่เหมาะสม เช่น เข้าเกินไป	1.48	1.28	เป็นปัญหาน้อยมาก
6 ไม่เข้าใจเนื้อหาวิชา	2.15	1.27	เป็นปัญหาน้อยมาก
7 วิชา BA 209 เป็นวิชาที่ยากเกินไป	2.31	1.17	เป็นปัญหาน้อย
8 เป็นวิชาที่ไม่เหมาะสมกับระดับนักศึกษา	2.73	1.32	เป็นปัญหাপานกลาง
รวม	1.83	1.26	เป็นปัญหาน้อย

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ปัญหาในด้านลักษณะของวิชา นักศึกษามีปัญหาในประเด็นที่ว่าวิชา BA209 เป็นวิชาที่ไม่เหมาะสมกับระดับนักศึกษา มากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.73 ตามมาด้วยความเห็นว่า วิชา BA209 เป็นวิชาที่ยากเกินไปสำหรับนักศึกษา ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของปัญหาเท่ากับ 2.31 จึงอาจกล่าวได้ว่า นักศึกษาเห็นว่า วิชาระเบียบวิธีวิจัยทางธุรกิจ BA 209 เป็นวิชาที่ยากเกินไป และเป็นวิชาที่ไม่เหมาะสมกับระดับนักศึกษา

ตารางที่ 4.13 แสดงระดับปัญหาในกระบวนการเรียนในวิชาระเบียบวิธีวิจัยทางธุรกิจ BA209 ด้านปัญหาจากอาจารย์ผู้สอน

ปัญหาและประเด็น	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความหมาย
1 การเรียนจะเน้นผู้สอนเพียงคนเดียว	1.85	1.33	เป็นปัญหาน้อย
2 ผู้สอนสอนไม่ตรงกับจุดประสงค์	1.29	1.15	เป็นปัญหาน้อยมาก
3 ผู้สอนให้คั่นคว้ามากเกินไป	1.84	1.29	เป็นปัญหาน้อย
4 ผู้สอนไม่เปิดโอกาสให้ซักถาม	1.05	1.23	เป็นปัญหาน้อยมาก
5 ไม่มีเอกสารประกอบการสอน	1.11	1.24	เป็นปัญหาน้อยมาก
6 ผู้สอนเปิดโอกาสให้เลือกหัวข้อวิจัยที่สนใจ	2.13	1.96	เป็นปัญหาน้อย
7 ผู้สอนบรรยายได้ชัดเจน	1.28	0.72	เป็นปัญหาน้อยมาก
รวม	1.56	1.27	เป็นปัญหาน้อย

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ในด้านอาจารย์ผู้สอน นักศึกษามีปัญหาในประเด็นของการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกหัวข้อวิจัยที่สนใจมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.28 ตามด้วยกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่ยังเน้นผู้สอนเป็นศูนย์กลาง ที่มีค่าเฉลี่ยของปัญหาเท่ากับ 1.85

ตารางที่ 4.14 แสดงระดับปัญหาในกระบวนการเรียนในวิชาระเบียบวิธีวิจัยทางธุรกิจ BA209 ด้านปัญหาจากการเขียนรายงาน

ปัญหาและประเด็น	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความหมาย
1 เข้าใจวิธีการเขียนรายงานวิจัยหรือโครงร่าง	2.55	1.21	เป็นปัญหาปานกลาง
2 ไม่มีทักษะในงานเขียน	2.81	1.35	เป็นปัญหาปานกลาง
3 นศ.ขาดประสบการณ์ในการเขียนรายงาน	2.90	1.32	เป็นปัญหาปานกลาง
รวม	2.75	1.29	เป็นปัญหาปานกลาง

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ปัญหาในด้านการเขียนรายงานนั้น นักศึกษาขาดประสบการณ์ในการเขียนรายงานเป็นปัญหามากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.90 ตามมาด้วยความไม่มีทักษะในการเขียนของนักศึกษา ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของปัญหาเท่ากับ 2.81 จึงอาจกล่าวได้ว่า นักศึกษาเห็นว่าตนเองขาดประสบการณ์ในการเขียนรายงาน ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่กระบวนการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับต้นจะต้องให้ความสำคัญกับทักษะการเขียนเชิงวิชาการในระดับหนึ่ง เนื่องจากทักษะเหล่านี้เป็นทักษะที่ไม่สามารถสร้างได้ในวิชาระเบียบวิธีวิจัยทางธุรกิจได้เพียงวิชาเดียว ดังนั้น ปัญหาเหล่านี้จึงต้องแก้ไขในเชิงบูรณาการ

ตารางที่ 4.15 แสดงระดับปัญหารวมทุกด้านในกระบวนการเรียนในวิชาระเบียบวิธีวิจัยทางธุรกิจ BA209

ปัญหาและประเด็น	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความหมาย
ปัญหาในการหาหัวข้อวิจัย	2.00	1.20	เป็นปัญหาน้อย
ปัญหาของสมาชิกในกลุ่ม	1.77	1.12	เป็นปัญหาน้อย
ปัญหาด้านการสืบค้นข้อมูล	2.47	0.91	เป็นปัญหาปานกลาง
ปัญหาจากตัวผู้เรียนเอง	1.49	1.29	เป็นปัญหาน้อย
ปัญหาเรื่องเวลาที่ไม่พอเพียง	2.60	1.19	เป็นปัญหาปานกลาง
ปัญหาจากลักษณะวิชา	1.83	1.26	เป็นปัญหาน้อย
ปัญหาจากตัวอาจารย์ผู้สอน	1.56	1.27	เป็นปัญหาน้อย
ปัญหาจากการเขียนรายงาน	2.75	1.29	เป็นปัญหาปานกลาง
รวม	2.05	1.19	เป็นปัญหาน้อย

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ปัญหาจากการเขียนรายงานเป็นปัญหาในกระบวนการเรียนในวิชา BA 209 มากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยของปัญหาเท่ากับ 2.75 ตามด้วยปัจจัยปัญหาด้านเวลาที่ไม่พอกพอ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของปัญหาเท่ากับ 2.60 จากข้อมูลจึงอาจกล่าวได้ว่า ในกระบวนการเรียนการสอนตลอดจนการปรับปรุงหลักสูตรในรายวิชา ระเบียบวิธีวิจัยทางธุรกิจ ต้องมีการจัดการในเรื่องเงื่อนไขเวลาในการเรียนการสอน ซึ่งอาจจำเป็นต้องใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารต่างๆ เพื่อเพิ่มโอกาสการเรียนการสอนระหว่างนักศึกษากับผู้สอน นอกจากนั้นต้องมีการบูรณาการแก้ไขปัญหาทักษะการเขียนรายงานวิชาการให้นักศึกษามีความสามารถเพียงพอในการเขียนงานลักษณะงานวิจัยได้อย่างเหมาะสม

ตอนที่ 3 ประเด็นปัญหาและข้อเสนอในการแก้ปัญหาในกระบวนการเรียนรายวิชา BA 209

ในตอนที่ 3 จะเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลจากข้อคำถามปลายเปิด ที่สำรวจประเด็นปัญหาและข้อเสนอในการแก้ปัญหาในกระบวนการเรียนการสอนรายวิชา BA209 ซึ่งประกอบไปด้วยประเด็นปัญหาหลัก 8 ด้าน คือ 1.ปัญหาในการหาหัวข้อวิจัย 2.ปัญหาของสมาชิกในกลุ่ม 3.ปัญหาการค้นหาค้นหาข้อมูล 4.ปัญหาจากตัวนักศึกษา 5.ปัญหาเนื่องจากเวลาไม่พอ 6.ปัญหาจากลักษณะวิชา 7.ปัญหาจากอาจารย์ผู้สอน และ 8.ปัญหาจากการเขียนรายงาน ดังรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 4.16 ปัญหาและข้อเสนอในการแก้ปัญหาในกระบวนการเรียนรายวิชา BA 209

ปัญหา	ข้อเสนอในการแก้ปัญหา
1.ปัญหาในการหาหัวข้อวิจัย -ไม่สามารถหาหัวข้อวิจัยที่สนใจได้	-ให้อาจารย์ผู้เลือกหัวข้อในการวิจัยให้เลย
2.ปัญหาของสมาชิกในกลุ่ม -สมาชิกไม่ช่วยกันทำงาน -มีจำนวนสมาชิกน้อยเกินไป	-ตัดออกจากการเป็นสมาชิกของกลุ่ม -มีการทดสอบเนื้อหาของงานวิจัยของกลุ่มเป็นรายบุคคล -เพิ่มจำนวนสมาชิกให้มากขึ้น
3.ปัญหาในการสืบค้นข้อมูล -สืบค้นข้อมูลยาก	-อาจารย์ผู้สอนควรให้การแนะนำในการสืบค้นข้อมูล
4. ปัญหาจากตัวนักศึกษาเอง - ทำงานระหว่างเรียน,เรียนไม่ทันเพื่อน	
5. ปัญหาเรื่องเป็นเวลา - มีเวลาในการทำงานวิจัยน้อยเกินไป	- ควรให้มีเวลาทำงานวิจัยมากกว่าเดิม - ควรกำหนดเวลาในการตรวจความก้าวหน้าของงานวิจัยในแต่ละชั้นตอน
6. ปัญหาจากลักษณะของวิชา BA209 - เป็นวิชาที่ยากเกินไป - มีเนื้อหาวิชามากเกินไป	- ปรับปรุงเนื้อหาวิชาการสอนให้น้อยลง โดยให้เรียนเท่าที่จำเป็น
7. ปัญหาจากอาจารย์ผู้สอน - อาจารย์สอนไม่รู้เรื่อง - อาจารย์สอนเร็วเกินไป	- ให้อาจารย์อธิบายรายละเอียดในแต่ละหัวข้อให้มากขึ้น - ให้อาจารย์ดำเนินการสอนให้ช้าลง
8. ปัญหาจากการเขียนโครงร่าง - ไม่มีทักษะในงานเขียน - ขาดประสบการณ์ในการเขียนรายงาน	

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์กลุ่ม (Focus Group)

ในการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพครั้งนี้ เป็นการสัมภาษณ์กลุ่มหรือ Focus Group จำนวน 3 กลุ่ม กลุ่ม 7 คน จำนวน 2 กลุ่มและ 6 คนจำนวน 1 กลุ่ม โดยสมาชิกในแต่ละกลุ่มจะมีคะแนนการสอบกลางภาคแตกต่างกัน แต่ภายในกลุ่มจะมีระดับคะแนนสอบกลางภาคในระดับเดียวกัน โดยสามารถแบ่งเป็น 3 กลุ่มดังนี้ คือ 1) กลุ่มที่มีคะแนนสอบกลางภาค ต่ำกว่า 8 คะแนน 2) กลุ่มที่มีคะแนนสอบกลางภาค ต่ำกว่า 8 – 12 และ 3) กลุ่มที่มีคะแนนสอบกลางภาค สูงกว่า 12 คะแนน ซึ่งมีผลการศึกษา ดังนี้

ประเด็นความคิดเห็นต่อวิธีการเรียนการสอนในวิชา BA209 ความเหมือนหรือต่างจากวิชาอื่นๆ พบว่า กลุ่มเห็นว่าวิชา BA209 มีลักษณะวิชาที่แตกต่างจากวิชาอื่นๆ ที่เคยเรียนผ่านมาก ต้องคิดด้วยตัวเองมาก งานในวิชาโดยเฉพาะอย่างยิ่งชิ้นงานวิจัยต้องเริ่มจากตัวผู้เรียนเอง หากไม่ทำก็ไปต่อไม่ได้ การแบ่งงานกันทำอย่างอิสระก็ทำได้ยาก เนื่องจากชิ้นงานวิจัยงานแต่ละชิ้นตอนต่อเนื่องสัมพันธ์กัน หากแยกกันทำก็จะไม่ต่อเนื่อง ดังนั้นเมื่อกลุ่มมีปัญหาเรื่องเวลานัดทำชิ้นงานกันแล้วก็จะทำงานกลุ่มขาดตอน และทำต่อไม่ได้

สืบเนื่องจาก ระเบียบวิธีวิจัยเป็นกระบวนการ การเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการ ผู้เรียนจึงต้องเป็นผู้ปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอนดังกล่าว มากกว่าการนั่งฟังแล้วเข้าห้องสอบ ผู้เรียนที่ไม่เคยผ่านกระบวนการวิจัยมาก่อนเลย จึงไม่สามารถเข้าใจถึงเป้าหมายและความสำคัญของวิชาวิจัยนั่นเอง

“วิชานี้เก่งและเรียนคนเดียวไม่ได้ ยิ่งถ้ากลุ่มหรือคนในกลุ่มไม่มาตามนัด พวกขาดความรับผิดชอบ จะทำให้กลุ่มทำงานไม่ได้เลย เช่น มอบหมายให้หาข้อมูลอ้างอิง พอนัดมารวมกันไม่มาก็จะทำให้กลุ่มไปต่อไม่ได้ โดยเฉพาะตอนแบ่งกันไปเก็บข้อมูล (แบบสอบถาม) บ้างคนไม่เก็บหายไปเลย 2 อาทิตย์ เพื่อนๆ ในกลุ่มก็ไม่สามารถวิเคราะห์ข้อมูล และไปบทต่อไปไม่ได้ด้วย”

ประเด็นปัญหาในการเรียนวิชา BA 209 พบว่านักศึกษาไม่เคยชินกับการเรียนการสอนของลักษณะวิชาที่เป็นกระบวนการและมีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกันอย่างวิชานี้ อีกทั้งนักศึกษายังเห็นว่าวิชาวิจัยเป็นวิชาที่มีหลายๆ วิชามารวมกัน เช่น ภาษาไทย การใช้ห้องสมุด สถิติ คณิตศาสตร์ ซึ่งนักศึกษายังไม่เห็นความสำคัญและความสัมพันธ์ ตลอดจนนักศึกษาไม่สามารถใช้ความรู้ด้านต่างๆ ที่ตนเองมีมาประยุกต์ใช้ในการฝึกปฏิบัติรายงานวิจัย

ประเด็นการเรียนวิชาวิจัยในภาคทฤษฎีซึ่งเป็นการเรียนแบบห้องเรียนปกตินั้น พบว่านักศึกษาไม่คิดว่ามีปัญหา เนื่องจากเคยชินกับกระบวนการเรียนการสอนลักษณะนั้นเป็นอย่างดี หากแต่ในส่วนของการฝึกปฏิบัติงานวิจัย พบว่า นักศึกษามีปัญหามากบ้างน้อยบ้างในทุกขั้นตอน

ตั้งแต่การหาหัวเรื่องทำวิจัย สืบเนื่องจากนักศึกษาไม่เคยชินกับการตั้งคำถามแล้วดำเนินการหาคำตอบ จึงไม่รู้จะเริ่มศึกษาอะไรดี ต่อมาเมื่อหาหัวข้อที่คิดว่าสนใจได้แล้ว นักศึกษาก็ไม่เคยเคยชินกับการค้นหางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เนื่องจากนักศึกษาไม่รู้จักวิธีการใช้งานวิจัย การทบทวนวรรณกรรมวิจัยของนักศึกษาจึงเป็นการหาข้อมูลแบบเดียวกับการทำรายงานทั่วไป ที่ใช้วิธีการคัดลอกเป็นสำคัญ

นอกจากนี้ การทบทวนวรรณกรรมหรือหาข้อมูลเพื่อทำวิจัยของนักศึกษาก็มักจะลืมหรือไม่ใส่ใจกับแหล่งที่มาของข้อมูลทำให้ในช่วงหลังไม่สามารถอ้างอิงในบรรณานุกรมได้

ประเด็นคำตอบ “วิชานี้ ค้นหาข้อมูลยาก เช่น วิชาการตลาด ก็แค่ค้นหาว่าการตลาด ข้อมูลก็ออกมาแล้ว แต่นี่ จะทำเรื่อง ความคิดเห็นต่อการใช้ห้องสมุด ก็ไม่รู้ว่าจะต้องค้นหาข้อมูลอย่างไร ประมาณว่าต้องคิดเอง ครูก็ไม่สอนด้วยว่าให้ไปหาข้อมูลเหล่านี้ตรงไหน แคบอกมาให้ไปหาที่ชั้นวิทยานิพนธ์ ม.พายัพ หรือ มช.(มหาวิทยาลัยเชียงใหม่) หรือแม่โจ้ ก็ไปมานะ อย่างที่ มช.ถามเค้าแล้วแต่ชั้นวิจัย (วิทยานิพนธ์) มันแย่มาก ไอ้ที่ชื่อเหมือนของเราก็ไม่รู้อยู่ตรงไหน หรือถ้าหาได้ก็เหมือนต้องลอกทั้งเล่มเลย”

ประเด็นคำตอบ “เห็นด้วย เป็นรายงานที่ทำลำบากมาก เช่นถ้าทำรายงานวิชาการตลาด ก็แค่หาข้อมูล การตลาดคืออะไร ประกอบไปด้วยอะไร มีความสำคัญอย่างไร มีประโยชน์อะไร แต่รายงานวิชานี้ไม่เป็นแบบนี้ วิจัยเรื่องอะไร..... เรื่องห้องสมุด ห้องสมุดคือ.. ห้องสมุดสำคัญ..... เกี่ยวกับการวิจัยอะไรอย่างไร”

เมื่อถามถึงวิธีคิดหรือวิธีหาประเด็นหัวเรื่องในการทำรายงานวิจัยนักศึกษาทำอย่างไร พบว่า นักศึกษายังไม่ถนัดกับการตั้งคำถามเพื่อหาปัญหา เช่น ผู้สอนถามว่านักศึกษาสงสัยอะไร เอาสิ่งที่ใกล้ตัวแล้วก็สงสัยมากเลย ทำใหม่เป็นแบบนี้ พบว่า นักศึกษาไม่ชอบการตั้งคำถาม อีกทั้งเขาไม่ค่อยรู้สึกสงสัยอะไร

“ตอนอาจารย์ให้คิดที่กำลังสงสัยอะไรบ้าง นานี่นั้นบอกได้เลยว่า ตีบ... งง ไม่รู้เหมือนกันว่าเรากำลังสงสัยอะไร อยากรู้อะไร มันเลยรู้สึก่วาวิชานี้ยากจัง จริงๆ แล้วพวกเราคุ้นให้อาจารย์บอกเรามาเลยทำให้ทำรายงานเรื่องอะไร อันนี้เหมือนอาจารย์ถามพวกเราว่า อยากรายงานเรื่องอะไร พวกเราก็เลยหาหัวเรื่องทำวิจัยไม่ได้ง่ายๆ เพราะเรื่องอะไรๆก็ดูยากไปหมด”

ประเด็นการแก้ปัญหาของหัวเรื่องในการทำรายงานวิจัย นักศึกษาจะใช้วิธีการไปดูงานวิทยานิพนธ์ แล้วนำมาเสนอเป็นงานของตนเองหรือของกลุ่ม

ในประเด็นรูปแบบและกระบวนการเรียนการสอน นักศึกษามีปัญหาในส่วนของกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับปฏิบัติงานวิจัยมากที่สุด โดยรู้สึกเป็นปัญหาในทุกขั้นตอน กล่าวคือ

ประเด็นคำตอบ “มีปัญหามากๆ ตอนอาจารย์ให้ค้นหาข้อมูล ค้นมาแล้วอาจารย์ก็ไม่ยอมพอ สักที บ้างที่ก็ว่าไม่ตรงบ้าง ไม่สอดคล้องกันบ้าง แต่หาข้อมูลก็ไปเข้าไปครึ่งเทอมแล้ว ไม่ต้องพูดถึง ช่วงแบบสอบถามซึ่งก็แก้อยู่ที่นั่นแหละ ไม่ตอบวัตถุประสงค์ๆ แล้วจะให้ถามอย่างไรจึงจะตอบ แหละ อีกอย่างตอนค้นหาข้อมูลแล้วอาจารย์ยังบอกอีกว่า เขียนไม่สอดคล้องกัน ต้องเขียนให้ เรียงลำดับกัน เราก็เลยไม่แน่ใจว่าตกลงเป็นวิชาวิจัยหรือวิชาเขียนไทยกันแน่ รายงานวิชาอื่นๆ ไม่เห็นต้องเขียนให้ร้อยเรียงกันเลย”

นักศึกษาจะแก้ปัญหาในประเด็นนี้ ด้วยการหาข้อมูลตามที่อาจารย์ผู้สอนแนะนำเพิ่ม ไปแต่ละครั้งที่เข้าพบเพื่อปรึกษาและรายงานความก้าวหน้าในการทำวิจัย อย่างไรก็ตามก็มีนักศึกษาบ้าง กลุ่มใช้วิธีการลอกงานวิจัยจากรุ่นพี่หรือจากมหาวิทยาลัยอื่นมาส่งเช่นกัน

ประเด็นกระบวนการและขั้นตอนในการสืบค้นข้อมูลในกระบวนการเรียนวิชา BA209 พบว่า นักศึกษาทั้งที่ผ่านวิชาการใช้ห้องสมุดมาหรือไม่ก็มีสภาพปัญหาคล้ายๆ กันกล่าวคือ ไม่รู้ว่าตนเองจะหาข้อมูลจากแหล่งใด นอกจากนี้นักศึกษาส่วนใหญ่ก็มุ่งหวังพึ่งพิงข้อมูลจาก เวปกูเกิ้ล (www.google.com) เป็นหลัก ดังนั้นเมื่อนักศึกษาไม่รู้วิธีการหาข้อมูลด้วยคำสำคัญต่างๆ แล้วทำให้นักศึกษาไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลต่างๆ ได้อย่างเต็มที่ นอกจากนั้นปรากฏการณ์ในปัจจุบันยังมีส่วนทำให้นักศึกษาใช้การอ้างอิงเอกสารประเภท หนังสือ วารสาร น้อยลง เนื่องจากใช้ระบบออนไลน์เป็นหลักดังได้กล่าวมาแล้ว

ในประเด็นของคุณภาพของเอกสารอ้างอิง เนื่องจากนักศึกษาใช้อ้างอิงออนไลน์เป็นหลัก นักศึกษาจึงไม่ได้ให้ความสำคัญกับคุณภาพของเอกสาร อ้างอิงเลย โดยเฉพาะเรื่องของความทันสมัยของข้อมูล เช่นข้อมูลทางการตลาด ซึ่งควรเป็นข้อมูลใหม่ๆ เนื่องจากความเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วของระบบตลาด แต่นักศึกษาไม่ได้เห็นความสำคัญดังกล่าวเลย

ประเด็นคำตอบ “อาจารย์บอกว่า ข้อมูลของหนูไม่อัปเดต จะเอาใหม่แค่ไหนกันคะ หนูหาให้ได้แค่นี้แหละ หนูหาเป็น 20-30 เวป แล้วนะคะ ข้อมูลมันอัปเดตได้แค่นี้จริงๆ... อ้อ เป็นข้อมูลแผนการตลาดของบริษัททีเวอร์ปี 2529 ค่ะ (ตอนเก็บข้อมูลปี 2549)”

ในประเด็นของอุปสรรคที่ทำให้การสืบค้นไม่เป็นไปตามความต้องการนั้น เนื่องจากนักศึกษาไม่ค่อยใช้สารสนเทศในศูนย์ทรัพยากรการเรียนรู้สิรินธร (หอสมุดมหาวิทยาลัยพายัพ วิทยาเขตแม่ลาว) ดังนั้น นักศึกษาไม่อาจแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการสืบค้นสารสนเทศในศูนย์ฯ ได้

สำหรับประเด็นปัญหาเกี่ยวกับสมาชิกในกลุ่ม พบว่านักศึกษาที่สามารถรวมกลุ่มเป็นกลุ่มที่สนิทและคุ้นเคยกันอยู่แล้ว สภาพในกลุ่มจะมีปัญหาน้อยกว่า กลุ่มที่รวมกันของนักศึกษาต่างชั้นปีต่างสาขาที่ไม่ได้เป็นกลุ่มปฐมภูมิกัน ซึ่งปัญหาที่พบมากที่สุดคือ เวลาว่างจากการเรียนที่ไม่ตรงกัน ทำ

ให้ไม่สะดวกในการนัดเวลาทำรายงานวิจัย ปัญหาถัดมาก็คือปัญหาความรับผิดชอบของเพื่อนในกลุ่มแต่ละคน และปัญหาเรื่องการเก็บเงินเพื่อใช้จ่ายเพื่อประกอบการทำรายงานวิจัย

ประเด็นคำตอบ “กลุ่มของหนู มีสมาชิกเป็นพีต่างชั้นปี ค่ะ เวลานั้นมาทำรายงานพีแกไม่ เคยว่างเลย ก็เลยแก้ปัญหาด้วยการมอบหมายงานให้ไปค้นข้อมูลบ้างส่วน พอนัดให้เอามารวมเล่มก็ไม่มาเฉยเลย กลุ่มเพื่อนหนูอีกกลุ่มยิ่งแยกว่า แบ่งงานให้รุ่นพีไปออกแบบสอบถามมาส่ง พอถึงเวลาส่งก็บอกว่ายังไม่ได้ทำ พอถามว่าเมื่อไรจะเสร็จ บอกว่า ไม่รู้ เพื่อนหนูเลยต้องทำแบบสอบถามกันเอง พอบอกให้พีเขาไปแจกแบบสอบถามก็บอกไม่ว่าง พอให้เอาไปวิเคราะห์ข้อมูลก็ศิษย์มาผิๆ ถูกๆ แดมไม่ครบอีก อาจารย์กลุ่มเขาเลยให้ศิษย์กันใหม่”

ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับสมาชิกในกลุ่ม นักศึกษาเห็นว่า ควรมีการสอบปากเปล่า เกี่ยวกับเนื้อหาในรายงาน เพื่อให้สมาชิกที่ไม่ได้ร่วมทำรายงานจะไม่สามารถตอบได้ เป็นการปรามในระดับหนึ่ง

เมื่อถามว่า นักศึกษาทำไมไม่ใช้มัดติกลุ่มที่จะตัดสมาชิกที่ไม่ช่วยงานออกจากกลุ่ม พบว่า นักศึกษาไม่กล้าตัดสมาชิกบางคนออกจากกลุ่ม ด้วยกังวลว่าเพื่อนสมาชิกคนนั้นจะตกในวิชาเรียน และบ้างกลุ่มก็ไม่กล้าตัดชื่อสมาชิกกลัวว่าคนที่ถูกตัดชื่อจะมาดูว่าภายหลัง แต่นักศึกษาอยากให้ผู้สอนเรียกมาสอบแล้วตัดชื่อเองหากพบว่านักศึกษาไม่ได้ช่วยงานกลุ่ม และยังเชื่ออีกว่าถ้าผู้สอนจัดการเองแล้วจะแก้ไขปัญหามหาชิกไม่ช่วยงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลว่าการให้นักศึกษาแก้ไขกันเอง

ประเด็นปัญหาจากตัวของนักศึกษา พบว่า นักศึกษาไม่รู้สึว่าตนเองเป็นปัญหาสำหรับการเรียนการสอน หากแต่มองว่าผู้สอนควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับนักศึกษา รายบุคคลมากกว่า อีกทั้งอาจารย์ผู้สอนต้องไม่คาดหวัง บ้างเรื่องนักศึกษาทราบหรือเรียนไปแล้ว บ้างครั้งนักศึกษาอาจลืมไปบ้าง เพราะนักศึกษาเรียนมาแล้วหลากหลายวิชา นอกจากนั้น อาจารย์ผู้สอนในวิชา BA209 ควรจะต้องสอนนักศึกษาในทุกเรื่อง เช่น เรื่องการสืบค้นข้อมูล ก็ควรบอกแหล่งที่อยู่ของข้อมูล เป็นต้นว่า เรื่องนี้อยู่ในหนังสืออะไร หรือเว็บไซต์ เพื่อให้ง่ายต่อการค้นคว้า นักศึกษาที่ไม่ต้องลองผิดลองถูก เนื่องจากวิชานี้มีเนื้อหาจนวนอาจทำรายงานวิจัยไม่ทัน

เรื่องการเขียนงานวิจัย แต่ละบทต้องเขียนอย่างไร ควรมีตัวอย่างที่ชัดเจนมากว่าในเอกสารประกอบการสอน ซึ่งบอกแค่หัวข้อแต่ละส่วนแต่ละบท

ในขณะที่กลุ่มที่มีคะแนนสอบกลางภาคสูงกับเห็นว่า วิชานี้เป็นวิชาที่ฝึกความรับผิดชอบมาก รายงานก็ทำหายและแตกต่างจากกระบวนการทำรายงานวิจัยในวิชาอื่น ชอบรายงานที่ได้เลือกได้คิดเองแบบนี้ แต่อย่างไรก็ตามวิชาวิจัยมีเนื้อหาเยอะ ทำให้รู้สึกว่ายากและบางครั้งก็ทำงานไม่ทัน

ประเด็นปัญหาจากตัวอาจารย์ผู้สอน พบว่านักศึกษา อาจารย์อธิบายแต่ละหัวข้อน้อยเกินไป ทำให้นักศึกษาประสบปัญหาเวลาออกไปฝึกปฏิบัติงานวิจัย ตัวอย่างเช่น เรื่องกลุ่มตัวอย่าง มีตั้งหลายวิธี อาจารย์ผู้สอนควรกำหนดมาเลยว่าจะให้ใช้วิธีไหน หรือการทบทวนวรรณกรรมก็ควรกำหนดมาเลยว่า จะต้องมีความคิด ทฤษฎีอะไรบ้าง งานวิจัยที่เกี่ยวข้องก็เรื่อง นักศึกษาเห็นว่า การให้อิสระในการฝึกปฏิบัติงานวิจัย จะยิ่งทำให้นักศึกษาสับสน และไม่มีหลักเกณฑ์

ในขณะที่กลุ่มที่มีคะแนนสอบกลางภาคสูงกับเห็นว่า ผู้สอนมักอ้างอิงเนื้อหาวิชาวิจัยกับวิชาอื่นๆ ที่เรียนผ่านมาแล้ว เช่น การสืบค้นข้อมูลการอ้างอิง นักศึกษาสามารถไปทบทวนได้จากวิชาห้องสมุด การวิเคราะห์ข้อมูล สามารถทบทวนได้จากวิชาสถิติ ทำให้นักศึกษาเห็นความสัมพันธ์ของหลักสูตรการเรียนการสอนที่ต้องต่อเนื่องกัน

สำหรับคำถามว่า การทำรายงานวิจัยในวิซาระเบียบวิธีวิจัยทางธุรกิจ (BA209) ให้แนวคิดอะไรกับท่านบ้าง พบว่า นักศึกษาเห็นว่า ความรับผิดชอบมีความสำคัญ คนไม่มีความรับผิดชอบงานของตนเท่ากับเป็นการเบียดเบียนเพื่อนร่วมงาน

ประเด็นคำตอบ “แต่งานวิจัยก็ได้ฝึกพวกเราเหมือนกัน ให้พวกเราได้คิด ได้ถกเถียงกัน เถียงกันเรื่องงาน เวลาทำงานมาผิด อาจารย์ก็บอกว่าให้ไปอ่านทบทวนเรื่องนั้นเรื่องนี้เพิ่ม ข้อมูลเพิ่มเติมอยู่ในวิชานั้นนี้ หรือแม้กระทั่ง บอกว่าหนังสืออยู่ชั้นไหน หมวดหนังสือหมวดไหน หนูว่าอาจารย์พยายามให้เราคิด ... คินะคะ แต่ก็เหนื่อยค่ะ ต้องเรียนแบบออกแรงมากหน่อย แต่ก็ โอเค รับได้”

ประเด็นคำถามว่า ควรมีกิจกรรมหรือกระบวนการเรียนการสอนอย่างไร จึงจะส่งเสริมให้นักศึกษามีความสามารถทำวิจัยได้เมื่อเรียนจบวิชานี้ พบว่านักศึกษาเห็นว่า กระบวนการเหมาะสมแล้ว คือ มีการเรียนแบบบรรยายและฝึกปฏิบัติวิจัย 1 เล่ม แต่มีข้อสังเกตเรื่องของเนื้อหาที่ค่อนข้างมากและสัมพันธ์กันไปหมด ทำให้ไม่ได้รับรายละเอียดในทุกหัวข้อ